

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **M. Š.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2. 5. 2023, č. j. MPSV-2023/96061-921,
sp. zn. SZ/MPSV-2023/36542-921,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2023, č.j. MPSV-2023/36542-921(dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně (dále jen správní orgán I. stupně) ze dne 25. 1. 2023, č.j. 30200/23/BO. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“, a to ode dne 1. 12. 2022 trvale.

II. Žaloba

2. Žalobce především namítal, že dle žalovaného nejsou splněny podmínky uvedené v § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen zákon č. „329/2011 Sb.“). Posudkový lékař dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobce odpovídá postižení uvedenému v odst. 1 písm. c) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „vyhl. č. 388/2011 Sb.“). Tento závěr je však v rozporu se skutečností, neboť v případě žalobce se jedná o polytrauma po pádu ze stromu v 9/2021 s následkem paraplegie. Na základě aktuálních dostupných lékařských zpráv, které měl posudkový lékař k dispozici, jeho zdravotní postižení odpovídá spíše odst. 2 písm. c) či g) přílohy č. 4 vyhl. č. 388/2011 Sb. Žalobce tyto skutečnosti doložil v odvolacím řízení. Posudková komise však v odvolacím řízení zhodnotila zdravotní stav žalobce dle odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 vyhl. č. 388/2011 Sb. Jeho zdravotní stav však odpovídá podstatnému omezení pohyblivosti na úrovni těžkého funkčního postižení, které jej výrazně limituje v běžném životě.
3. Žalobce zdůraznil, že v odvolacím řízení doložil svůj zdravotní stav lékařskými zprávami a současně se podrobil všem potřebným vyšetřením a prokázal i všechny skutečnosti rozhodné pro nárok a rovněž se osobně za doprovodu asistenta zúčastnil jednání posudkové komise MPSV. Dle názoru žalobce bylo rozhodnutí žalovaného vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu s cílem zamítnout jeho žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“, který však již dříve žalobci náležel.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření zejména uvedl, že v rámci hodnocení nároku žalobce zohlednil veškerou dostupnou zdravotnickou dokumentaci, včetně žalobcem doložených lékařských zpráv. Dle posudku komise žalované (dále jen „PK MPSV“) žalobce splňuje svým zdravotním stavem podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem TP, nikoliv požadovaný vyšší stupeň průkazu. Průkaz ZTP pak měl žalobce přiznaný na dobu určitou, a to do 30. 11. 2022, pro navazující období byl jeho zdravotní stav v souladu se zákonem přehodnocen. V řízení nedošlo k žádnému pochybení, rozhodnutí žalovaného nemá žádné vady a žaloba proto není důvodná.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Soud nejprve připomíná, že správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli při svém rozhodování z lékařských posudků, přičemž podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není soud příslušný posuzovat věcnou správnost závěrů posudkové komise. K takovému závěru dospěl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014 - 21, kde se zabýval nesouhlasem se závěry posudků posudkové komise a jejich nedostatečností v souvislosti s invalidním důchodem. Nejvyšší správní soud především uvedl: *„Soudu zde nepřísluší posuzovat věcnou správnost lékařských posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudky soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených*

v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v řízení o invalidním důchodu bývají tyto lékařské posudky důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.“ Ke shodnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012 - 16, v rozsudku ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013 - 19, a v rozsudku ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003 - 50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS. Rovněž lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017 - 61, který také upravoval rozsah soudního přezkumu v obdobných věcech, jejichž skutkový stav je založen na posouzení zdravotního stavu: „Ani správní soud si tedy nemůže učinit úsudek o zdravotním stavu a pracovní schopnosti účastníka řízení sám. K odborným lékařským otázkám je vypracováván posudek, který soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s., zejména zda splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Hodnotí, zda se posudek vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaná osoba, a zda je z nich zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Posudkový závěr musí být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti. Soud ověřuje, zda daný posudek je úplný a přesvědčivý ve výše uvedeném smyslu (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 Ads 136/2017-35).“ S ohledem na vyslovené závěry NSS krajský soud konstatuje, že není úkolem správního soudu posuzovat, zda posudková komise správně zhodnotila zdravotní stav žalobce, ale pouze ověřit, zda měla k dispozici dostatek podkladů pro své závěry, zda je její posouzení komplexní, vypořádává se se vznesenými námitkami a zda je posudek řádně odůvodněný. Je třeba zdůraznit, že soud vychází při hodnocení ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí žalovaného. Dle názoru soudu je nutné vyslovené závěry Nejvyššího správního soudu použít i ve vztahu k posudkům vyhotoveným v řízení o přiznání průkazu osoby zdravotně postižené.

7. Z posudku je zřejmé, že žalobce, vzhledem k jeho zdravotnímu stavu spadá mezi osoby se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám zdravotně postiženým (dále též „ZOPSZ“), není však osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona. Zdravotní stav žalobce tudíž odpovídá bodu 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.
8. Podle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek platí, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí

stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

9. Podle § 34 odst. 3 ZOPSZ nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
10. Podle § 34 odst. 4 ZOPSZ nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvláště těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.
11. Vyhláška č. 388/2011 Sb. stanoví, které zdravotní stavy jsou považovány za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, přičemž v příloze 4 k této vyhlášce jsou popsány zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. V odstavci 1 této přílohy jsou určeny zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, v odstavci 2 zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace a odstavci 3 definuje, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace.
12. Krajský soud podotýká, že posudková komise MPSV byla v předmětném řízení v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, řádně obsazena, žalobce tuto skutečnost ostatně ani nerozporoval. Závěry, k nimž posudková komise MPSV v posudku ze dne 13. 4. 2023 dospěla, je třeba hodnotit jako úplné, srozumitelné a přesvědčivé. Krajský soud neshledal v posudcích žádné pochybení či nesplnění náležitostí kladených na posudky. Mezi podklady, z nichž posudková komise při vypracovávání posudku vycházela, byly také zprávy, které žalobce uvádí v žalobě k důkazu. V posudku je výslovně uvedeno, že stran posouzení ve srovnání se stavem při přiznání průkazu ZTP došlo ke zlepšení zdravotního stavu – na DKK lehké paretické postižení zejména vlevo, bez závažných svalových atrofií, páteř bez celkového ztuhnutí. Žalobce se zasedání komise zúčastnil. V posudku byly hodnoceny i lékařské zprávy, na které odkázal a doložil v průběhu správního řízení či přímo u PK MPSV. Dle názoru soudu byl tedy

komplexně zhodnocen jeho zdravotní stav, a to nejenom na základě lékařských zpráv, přičemž k objektivnímu posouzení zdravotního stavu PK MPSV provedla sama jeho zdravotní prohlídku a žalobce i mohl popsat své zdravotní potíže. Posudek rovněž hodnotil i jim doložené lékařské zprávy. Posudková komise a následně i žalovaný svou argumentaci dostatečně odůvodnili, podložili přesvědčivými tvrzeními, která měla oporu v aktuální zdravotnické dokumentaci žalobce v době rozhodování, a nic nenasvědčovalo žalobcem tvrzenému nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu. Soud ani nedospěl k závěru, že by bylo namíste postupovat dle § 34 b odst. 3 ZOPSZ.

13. Krajský soud se tímto pokoušel vysvětlit okolnosti a způsob rozhodování správních orgánů v řízení o žádosti o průkaz osoby se zdravotním postižením. Žalovaný posoudil zdravotní stav žalobce podrobně, přičemž shledal splnění podmínek pro vydání průkazu se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“. Nicméně žalobce požadoval průkaz se symbolem ZTP/P, který je přiznáván osobám se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra, což však podle všech dostupných podkladů neodpovídá závažnosti zdravotního stavu žalobce. Lze tedy shrnout, že zdravotní stav žalobce nebyl v posudku ze dne 13. 4. 2023 zpracovaném PK MPSV shledán natolik závažný, aby odůvodňoval přiznání vyššího typu průkazu osoby se zdravotním postižením. Námitku žalobce ohledně toho, že mu měl být přiznán průkaz ZTP/P, soud proto neshledal důvodnou. Žalobce byl sice předtím držitelem průkazu ZTP, avšak toliko na dobu určitou do 30. listopadu 2022. V posudku se pak v této souvislosti výslovně uvádí, že u žalobce došlo od této doby ke zlepšení zdravotního stavu.
14. Soud k věci závěrem uvádí, že správní orgány zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Porušení § 3 správního řádu správními orgány při zjišťování stavu věci tak nebylo shledáno. Závěrem lze podotknout, že posudek byl dostatečně vypovídajícím a přesvědčivým podkladem, z kterého bylo zřejmé, z čeho komise při jeho zpracování vycházela i jak podklady a veškeré zjištěné skutečnosti hodnotila.

V. Závěr a náklady řízení

15. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud neshledal žádné vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci, žalovaný rovněž odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. září 2024

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce